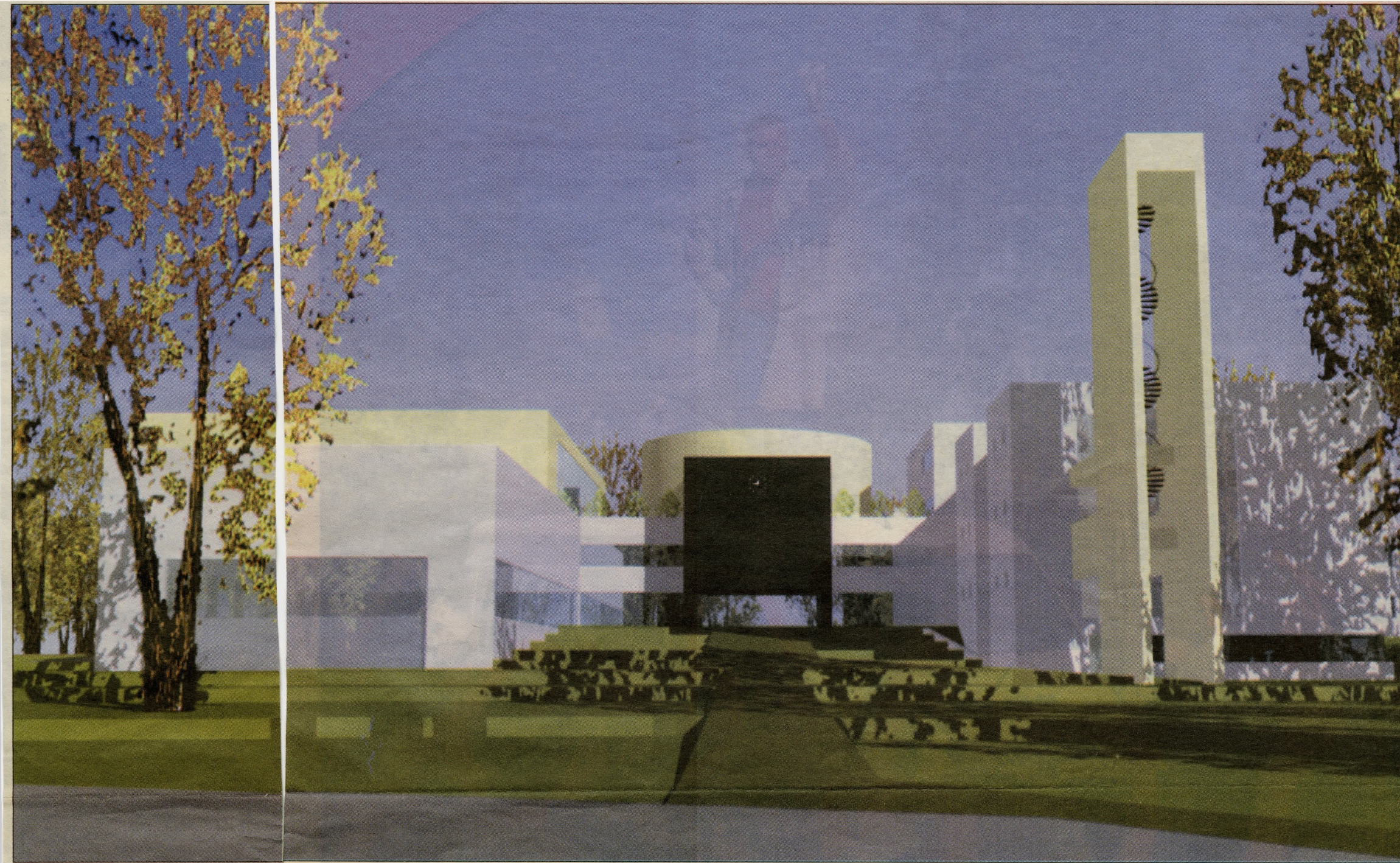




TULEVIKU VÄRAVAL: Rocca al Mare saab alguse tõusva nooruse tee tippu.

Uus eliitkool teel Tiskresse

TRIIN OJARI

Mõisate elluäratamisega on meie aja meedia- ja eelkõige rahamaailma kangelased ühiskondlikku heakskiitu juba pälvinud (oh, et nad enamgi raha mõisatesse paneks, selle asemel et eputavat uus-vana arhitektuuri tellida!).

Endise hansapankuri Hannes Tamjärve algatatud kooliprojektist töötab oma snoobses humanismis ja avaliku arvamuse kergeltvõidetaval turul tulla kõrget kasumiprotsenti teeniv üritus. Kaasaegne ja hea haridus on elu edasimineku pant ja pea see Eesti Nokiagi siis ei sünni.

ROCCA AL MARE KOOLILE aegsalt külgepoogitud "rikaste ja ilusate" kõrvalmaik on osalt rahva popslilik eelarvamus, osalt aga süvenev klassikuuluvuse ilming, mis järk-järguliselt end värske ühiskonna materiaalses keskkonnas kehtestama hakkab. Algust tehti kodu- ja töökeskkondadega – Tallinna ümber kerkinud eriilmelised uuselamurajoonid ja kesklinna püstitatud bürootornid eraldavad "omasugused" muust rahvast;

samm edasi on kindlustada järeltulevale põlvkonnale ka väljaspool koduseinu turvaline ja loomulikult kvaliteetne elu.

ELITAARSE TURVAPESA loomine on keskkondlikku närvi nõudev ülesanne, millega Tamjärv seni tehtu põhjal otsustades eeskujulikult hakkama on saanud. Krunt kesklinnamelust eemal Rocca al Mare paeklindil mere ääres on kindlasti ilusaim võimalikest, ja mis peaasi – soodne asukoht teel Tiskrest linna!

Heatasemelise arhitektuuri konkursi korraldamine parima koolimaja saamiseks kuulub euroopaliku tooni juurde, liiati garanteerivad erahuvid ka uue arhitektuuriteose kiire valmimise, mis, nagu aeg näidanud, on riiklike konkursside puhul väga harv nähtus. Tõsi, arhitektuurivõistlus oli

kinnine (kutsutud 4 bürood), ent teatav ringkondliku suletuse aura jääb kooli ilmselt saatma ka tulevikus. Žüriisse oli kutsutud koguni Saksa *high-tech* arhitektuuri staar Günther Behnisch, kes jäi paraku siiski tulemata.

Kutsutud arhitektuuribüroodest – Okas&Lööke, Irina Raud, Siim&Kreis ja Urbel&Peil – valiti võitjaks viimane. Sooviti saada ameerikalikku *campus* tüüpi koolilinnakut, kus olemas ka elamud õpilastele ja õpetajatele, esialgu on siiski kavas ehitada vaid koolimaja. Linnakulaadne funktsionaalne grupeeritus eristaski Urbel&Peili võidutööd (autorid **Emil Urbel**, **Ülo Peil**, **Indrek Erm**) konkurentide enam monoliitsemaist mahulisist ettepanekuist.

H-KUJULISE PLAANIGA kooli ruumiprogramm on enam kui küllaldane – ühes tiivas ujula ja suur võimla, keskel garderoobi-fuajee-ringaula silinder, teises tiivas eraldi alg-, põhi- ja keskkooli hoonete mahud, kõik omavahel galeriidega ühendatud. Loomulikult eraldi ainekabinetid, raamatukogu, kunsti-, muusika- ja koguni keraamikaklass, jõusaal ja tähetorn.

Omal ajal jõudsid nii suurejoonelisi koole ehitada vaid rikkad kolhoosid, planeeringuliselt meenuvad sarnases galeriisüsteemis tehtud koolidest Tehnikatülikooli kompleks Mustamäel ja Jäneda tehnikumihoone. Viimase nauditavat loodusessulandumist Rocca al Mares küll ei saavutata.

ÜLALOLEVAL ARVUTIPILDIL veel üsna tseremoniaalse haridustempli ambitsiooni omav koolimaja plaanitakse tegelikkuses kasin ja lakooniline – väljast valgeks värvitud ja seest puhtad betoonpinnad, nähajäävad konstruktsioonid ja metalsed kommunikatsioonitorud, praktilised erksavärvilised viimistlusmaterjalid.

Arhitektuurse vormikeele arvustamise asemel oleks ehk olulisem rõhutada uue kooli üldist sirseseinaliselt modernistlikku keskkonda, mis kuuldavasti pankuritele eneselegi üllatusena nii moodne üldse sai (eks ideaalid kippunud ikka sinna Etoni kolledži poole kalduma). Jääb vaid loota moodsa keskkonna kasvatuslikule mõjule noorte maitsemeele kujunemisel – võrsub ju sealt koolist ka hulk tuleviku tellijaid.

Omal ajal jõudsid nii suurejoonelisi koole ehitada vaid rikkad kolhoosid.